

عنوان مقاله:

آرای انتقادی سیالکوتی مل وارسته در مطلع السعدین نسبت به دیدگاه های سراج الدین آرزو

محل انتشار:

جستارنامه ادبیات تطبیقی، دوره 5، شماره 16 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

شهلا محمودیان - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

کبری نودهی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

حسنعلی عباس پور اسفدن - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

خلاصه مقاله:

سیالکوتی مل وارسته، از شاعران و نویسندگان فارسی گوی شبه قاره در قرن دوازدهم هجری است. مطلع السعدین، یکی از آثار وارسته در موضوع بلاغت است. وی در این اثر، به بیان دقیق نکات مربوط پرداخته و دقت و ریزبینی اش در نگارش مطلع السعدین، قابل توجه و حائز اهمیت است. در این اثر، وارسته به کتاب های بلاغی و نظر اندیشمندان معاصر و پیش از خود ارجاع داده و به عنوان موافق یا مخالف، نظراتی درباره آن ها ارائه کرده است. یکی از کسانی که در این اثر، بسیار از او نام برده می شود، سراج الدین آرزو است. آرزو، شاعر، نویسنده و منقد ادبی بوده، آثاری در نقد اشعار دیگران دارد. البته خود نیز مورد انتقاد برخی افراد قرار گرفته است. وارسته از او همواره به نیکی و با القابی چون سراج المحققین و سراج المدققین نام می برد؛ اما در مواردی، آرا و اشعار وی را زیر سوال برده، رد می کند. در این مقاله به شیوه تحلیل محتوا به نمونه هایی از این موارد خواهیم پرداخت. استقلال رای، دانش وسیع و مطالعه گسترده وارسته، در آرای انتقادی او نسبت به آثار بلاغی پیش از خود و نیز نظرهای اندیشمندان بزرگی چون سراج الدین آرزو، به روشنی نمایان است.

کلمات کلیدی:

مطلع السعدین، سیالکوتی مل وارسته، نقد ادبی، سراج الدین آرزو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1812693>

